

hvis det står til Tysklands udenrigsminister – egen præsident og unionsforfatning.

Den danske befolknings afgørelse den 28. september vil i tilfælde af et ja være uigenkaldelig. Der er ingen fortrydelsesret i traktaten (se nedenfor om forholdet mellem grundloven og L 288), men også et nej vil få vidtgående betydning, fordi et dansk nej kan blive startskuddet til en ny europæisk debat om hele eurokonstruktionen og den føderalistiske unionsudvikling, som den trækker med sig, og som gennemføres hen over hovedet på befolkningen i lande som f.eks. Tyskland og Finland, hvor euroen sættes i kraft, uden at vælgerne nogen sinde har godkendt det ved en folkeafstemning. I lande som Storbritannien, Tyskland, Finland og Sverige og også østeuropæiske ansøgerlande som for eksempel Polen og Tjekkiet vil et dansk nej skabe en debat og optimisme i store dele af befolkningerne og rejse kravet om en anden vej for Europa end den føderalistiske.

Et af verdens største børsselskaber, Merrill Lynch, har ifølge Børsen den 10. august 2000 gennemført en analyse af konsekvenserne af den danske folkeafstemning. Ifølge analysen vil den store taber ved et dansk nej være euroen og unionsudviklingen, som vil blive bremset op. Det er interessant, at Merrill Lynch altså klart ser afstemningen som et opgør om føderalismen, og at det verdenskendte børsfirma ikke peger på den danske befolkning som taber, snarere tværtimod kan man sige. Her i Danmark vil et ja den 28. september formentlig umiddelbart have to konsekvenser, nemlig at et flertal i Folketinget inden for kort tid vil følge op med en folkeafstemning om afskaffelse af yderligere en eller to af de danske undtagelser, formentlig i første række militærundtagelsen. For det andet øger det risikoen for, at et flertal i Folketinget vil forsøge at ratificere den kommende Nicetraktat uden folkeafstemning for på den måde at undgå et næsten uundgåeligt nederlag. Den kommende Nicetraktat vil bedømt ud fra de forslag, som i dag ligger på regeringskonferencens bord, udelukkende indeholde negative traktatændringer og har derfor ringe udsigt til at kunne vedtages ved en folkeafstemning.

Mindretallet vil ved starten af det nye folketingsår stille forslag om, at Nicetraktaten under alle omstændigheder skal forelægges befolkningen ved en folkeafstemning. Et nej den 28. september vil naturligvis afgørende øge befolkningens

chance for også i fremtiden at blive hørt, mens et ja formentlig vil betyde afslutningen på den demokratiske tradition, vi har haft her i Danmark siden 1986, nemlig at væsentlige ændringer af Danmarks tilknytning til EU skal afgøres af befolkningen. Folkeafstemningen den 28. september er derfor også et elementært spørgsmål om udvidelse eller indskrænkning af demokratiet her i Danmark.

Et helt Europa

Efter mindretallets opfattelse vil euroen sammen med den kommende Nicetraktat komme til at stå i vejen for ideen om et helt Europa uden nye skillelinjer mellem øst og vest og syd og nord. Kernelandene i EU satser nu på integration i dybden, det vil sige centralisering af Unionsmagten og den såkaldte fleksibilitet, som betyder, at en kreds af EU-lande, altså kernelandene, kan gå videre i unionsudviklingen og for eksempel gennemføre den franske regerings tanker om styrkelse af Eurogruppen og den tyske udenrigsministers planer om nye føderalistiske forfatningsskridt. Dermed lades de østeuropæiske lande i stikken. Kernelandenes projekt vil gøre det endnu sværere for disse lande at komme med, og nogle af landene, for eksempel Ukraine, er allerede på forhånd i praksis lukket ude. Også lande som Bulgarien, Rumænien og Georgien har ringe udsigter til nogen sinde at komme med i kernelandenes Europa. Samtidig bygger kernelandene videre på en økonomisk skævdeling af Europa, hvor EU's midler fortsat i al væsentligt tilgår de velstående nuværende EU-lande gennem protektionistiske støtteordninger, mens de østeuropæiske lande kun modtager smulerne fra de riges bord. Problemet forstærkes gennem kernelandenes krav om, at ansøgerlandene skal åbne deres markeder for vesteuropæiske produkter, mens de til gengæld ikke kan få lov til at sælge deres egne vigtigste produkter. Euroen vil ydermere være en møllesten om halsen på de svagere økonomier i Østeuropa.

Derfor anbefaler mindretallet som alternativ, at Danmark i stedet skal arbejde for integration i bredden, det vil sige en europæisk arkitektur byggende på OSCE, Europarådet, Menneskerettighedsdomstolen med videre. Der skal være tale om et europæisk samarbejde, hvor selvstændige stater kan samarbejde på lige fod om for eksempel forpligtende mindsteregler for miljøbeskyttelse og en reel omfordeling af midler til de fat-